

ОПТИМИЗИРАНЕ НА БАЗА ОТ ПРАВИЛА С ГЕНЕТИЧНА РАЗМИТА СИСТЕМА

Пенка В. Георгиева, Иван Попчев

Бургаски свободен университет

penka.georgieva@bfu.bg, ipopchev@iit.bas.bg

RULE BASE OPTIMIZATION WITH A GENETIC FUZZY SYSTEM

Penka V. Georgieva, Ivan Popchev

Burgas Free University

Abstract: This paper examines the concepts for designing and building a system that integrates the potential of fuzzy modeling with the capabilities of genetic algorithms in the process of finding optimal solutions. The rule-based genetic fuzzy system is a hybrid system that aims at optimizing the weight of the rules in the knowledge base of FSSAM. Some results from the optimization process are shown as an illustration of the system's capabilities.

Key words: hybrid systems, genetic fuzzy system, artificial intelligence

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Хибридните системи на изкуствения интелект се проектират и създават така, че да се използват предимствата на една или повече от изчислителните му парадигми за компенсиране недостатъците на друга. Хибридизацията на размити системи и генетични алгоритми се реализира в две посоки: 1) размитата система настройва параметрите на генетичния алгоритъм и избора на генетични оператори и 2) генетичните алгоритми се използват за настройване параметрите на размитата система(фиг. 1). [1], [2]

Фигура 1. Генетичните размити системи като подобласт на изкуствения интелект

2. Основните идеи на теорията на размитите множества са предложени от Лотфи Заде през 1965. От строго теоретичните разработки се развиват различни направления в областите размити множества и размита логика: принцип на продължението, размити релации, размити графи, размито диференциране и интегриране, теория на възможностите, размита логика, приблизителни разсъждения, размити бази от данни, размит анализ на данни, размито линейно програмиране, размито динамично програмиране и др. [2]

В класическата математическа теория на множествата, понятието множество е съвкупност от обекти или елементи (числа, имена, цветове и т.н.), като даден обект x или принадлежи или не принадлежи на множеството $A \subseteq U$, където U е универсум. В първия случай твърдението „ x принадлежи на A “ е вярно, а във втория – невярно. Класическо множество може да бъде зададено по различни начини: чрез изброяване на елементите, аналитично или чрез характеристична функция $\chi_A(x)$ по следния начин:

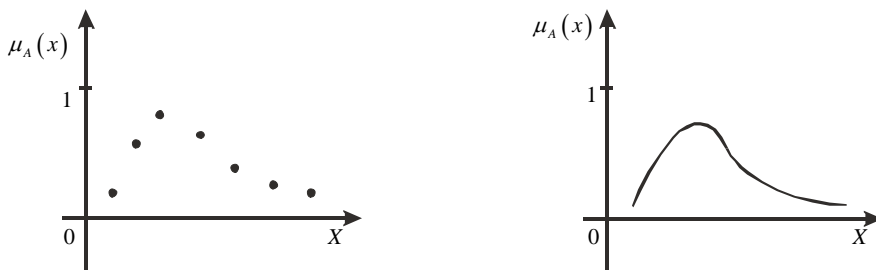
$$\chi_A(x) = \begin{cases} 1 & | \quad x \in A \\ 0 & | \quad x \notin A \end{cases}$$

За разлика от класическото множество, при дефиниране на понятието размито множество се използва идеята, че обектите могат да принадлежат към дадено множество с различна степен на принадлежност, която се измерва с реални числа в интервала $[0; 1]$.

Така, ако U е универсум и $A \subseteq U$ е негово фиксирано подмножество, то множеството от наредени двойки

$$\Phi_A = \{ \langle x ; \mu_A(x) \rangle \mid x \in U \}$$

се нарича размито множество върху U , ако функцията $\mu_A(x)$ съпоставя на всяко $x \in U$ точно едно реално число, принадлежащо на интервала $[0; 1]$ (фиг. 2). Стойностите на $\mu_A(x)$ се наричат степени на принадлежност. [3]

Фигура 2. Функция на принадлежност $\mu_A(x)$ - дискретна и непрекъсната

Размитата логика използва лингвистични променливи, лингвистични модификатори, съждителна размита логика и правила за извод.

Лингвистична променлива се задава като наредена петорка $(x, T(x), U, G, M)$, където x е име на променливата, $T(x)$ е терм-множество, U е универсум, G е синтактично правило и M е семантично правило.

Лингвистичните модификатори имат вида:

- $not T$, където $\mu_{not T}(x) = 1 - \mu_T(x)$
- T_1 and T_2 , където $\mu_{T_1 \text{ and } T_2}(x) = \min \{ \mu_{T_1}(x) \mu_{T_2}(x) \}$;
- T_1 or T_2 , където $\mu_{T_1 \text{ or } T_2}(x) = \max \{ \mu_{T_1}(x) \mu_{T_2}(x) \}$;

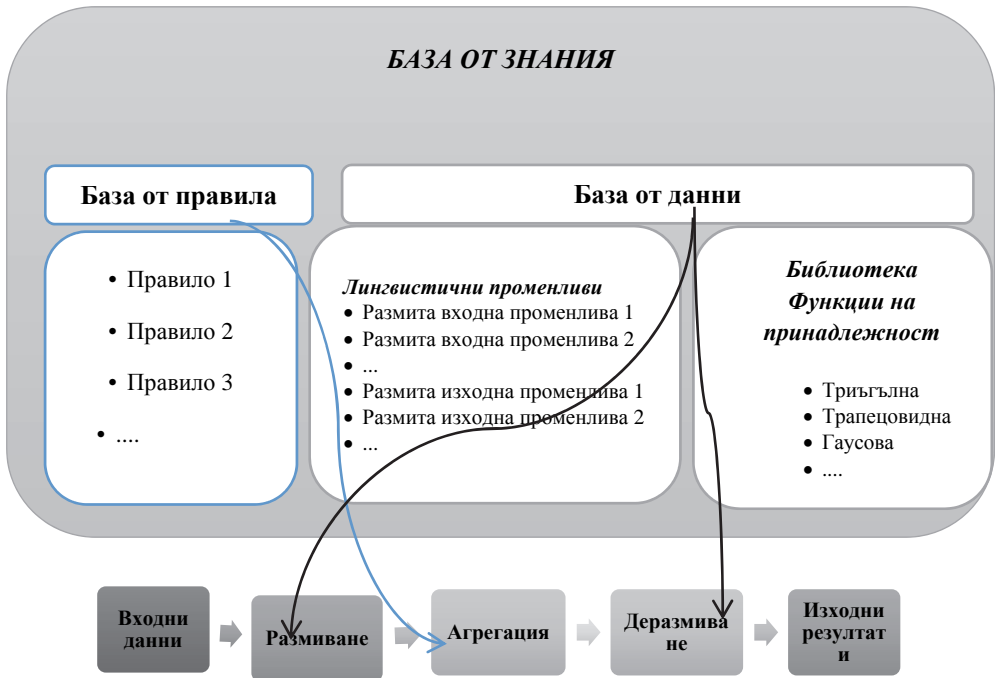
- $veryT$, където $\mu_{veryT}(x) [\mu_T(x)]^2$;
- $nearlyT$, където $\mu_{nearlyT}(x) [\mu_T(x)]^{1/2}$.

Размитата система за изводи (*fuzzy inference system*=FIS) е изчислителна структура, използваща теорията на размитите множества, правила от вида *IF-THEN* и размитата логика. [4], [5], [6], [7]

Основната структура на размитата система за изводи съдържа три концептуални компонента:

- 1) база от правила, включваща всички размити правила за вземане на решения;
- 2) база от данни (речник), съдържаща всички функции на принадлежност;
- 3) машина за изводи, която изпълнява процедурата за вземане на решения от правилата и дадените факти, за да се получи коректен изход или заключение.

Базата от правила и базата от данни формират базата от знания (фиг. 3). [8]

Фигура 3. Размитата система, базирана на правила

3. Генетичният алгоритъм е адаптивен алгоритъм, зададен със следната наредена седморка от оператори и параметри:

$$GA = (PP, \mathcal{P}, \mathcal{F}, \mathcal{S}, \Omega, \Psi, \zeta),$$

където PP е популация с обем \mathcal{P} с елементи хромозомите $c^j = (c_1^j, c_2^j, \dots, c_l^j) \in PP$, $j = 1, 2, \dots, \mathcal{P}$, които са l – мерни бинарни вектори; \mathcal{F} е функция на l променливи и с

област от функционални стойности \mathbb{R}^+ , наречена *функция на пригодност (целева функция)*:

$$F: c^j \rightarrow \mathbb{R}^+, \quad j = 1, 2, \dots, P;$$

\mathcal{S} е оператор за селекция, след чието прилагането от популацията PP се избират u на брой родители p^k :

$$\mathcal{S}: PP \rightarrow \{p^1, p^2, \dots, p^u\};$$

Ω е множество от генетични оператори:

$$\Omega = \{\Omega_{Cross}; \Omega_{Mut}; \dots\},$$

където Ω_{Cross} е оператор за кръстосване, Ω_{Mut} е оператор за мутация, които генерират v на брой деца q^m от родителите:

$$\Omega: \{p^1, p^2, \dots, p^u\} \rightarrow \{q^1, q^2, \dots, q^v\};$$

Ψ е оператор за заличаване на v на брой хромозоми от текущата популация, като следващата $i + 1$ -ва популация се получава по формулата:

$$PP(i + 1) = PP(i) - \Psi(PP(i)) + \{q^1, q^2, \dots, q^v\};$$

ζ е критерий за край на алгоритъма.

Операторите \mathcal{S} и Ω са винаги вероятностни, а Ψ може да е както вероятностен, така и детеминистичен.

Всеки генетичен алгоритъм се състои от последователно конструиране на популации

$$PP(0), PP(1), \dots, PP(i), PP(i + 1), \dots$$

като първоначалната популация $PP(0)$ се избира случайно, преходът от популацията $PP(i)$ към популацията $PP(i + 1)$ се осъществява чрез генетичните оператори \mathcal{S} , Ω и Ψ . Този преход се нарича *генерация* и е аналог на итерация при числените методи.

Генетичният алгоритъм може да бъде описан и като процедура за решаване на оптимизационна задача от вида:

$$\max\{ F(\mathbf{c}) \mid \mathbf{c} \in \{0,1\}^l \} \tag{1}$$

или

$$\min\{ F(\mathbf{c}) \mid \mathbf{c} \in \{0,1\}^l \}, \tag{2}$$

където F е целева функция и \mathbf{c} е индивид, който е възможно решение на (1) (или (2)).

II. АРХИТЕКТУРА НА GFSSAM

Целта, която се постига при проектирането и реализирането на хибридна генетичната размита система $GFSSAM = Genetic Fuzzy Software System for Asset Management$, е да се използва генетичен алгоритъм, за да се настроят параметрите на базата от знания на вече създадената размита система FSSAM (фиг. 4).

В системата FSSAM базата от знания се състои от базата с функциите на принадлежност на терм-множествата на входните и изходни размити променливи, както и от базата от правила [9]. Приложенията, за които хибридна система е проектирана за настройване параметрите на функциите на принадлежност чрез търсене на оптимал-

ни стойности, без да променя техния вид и без да променя базата от правила, са описани в [10].

Фигура 4. Генетична развита система за настройване на базата от знания

III. ОПТИМИЗИРАНЕ НА БАЗАТА ОТ ПРАВИЛА

В това изследване генетичният алгоритъм е използван за оптимизиране на базата от правила, като параметрите на функциите на принадлежност на входните и изходните променливи се запазват.

Всяко правило в развитата система има вида:

$$IF \{K_{m_1} \text{ is } X_{m_1j_{m_1}}\} AND \{K_{m_2} \text{ is } X_{m_2j_{m_2}}\} AND \dots AND \{K_{m_k} \text{ is } X_{m_kj_{m_k}}\}$$

THEN

$$\{Q_{m_1} \text{ is } Y_{m_1j_{m_1}}\} AND \{Q_{m_2} \text{ is } Y_{m_2j_{m_2}}\} AND \dots AND \{Q_{m_l} \text{ is } Y_{m_lj_{m_l}}\},$$

където $m_i = 1, 2, \dots, M$ и M е броят на правилата.

След избора и изпълнението m -тото правило системата FSSAM използва min оператор за пресмятане на величината θ_m по формулата:

$$\theta_m = \min \left\{ \mu_{m_1j_{m_1}}(x_1^*), \mu_{m_2j_{m_2}}(x_2^*), \dots, \mu_{m_kj_{m_k}}(x_k^*) \right\}.$$

Всяко правило има тегло w_m за $m = 1, 2, \dots, M$ и след умножение на получената стойност на θ_m със съответното тегло се получава претеглената стойност:

$$\theta_m^o = \theta_m \cdot w_m.$$

След изпълнението на всички правила от базата от правила, за всяко термножество Y_{sp} на изходните променливи са получени съответните степени на принадлежност $\mu_{sp}^m = \theta_m^o$.

Агрегацията се получава след пресмятането на

$$P_{sp} = \max \{ \mu_{sp}^1, \mu_{sp}^2, \dots, \mu_{sp}^M \}$$

за всяко Y_{sp} , $s = 1, 2, 3, \dots, S$ и $p = 1, 2, 3, \dots, p_s$.

Последна процедура е деразмиване на Y_{sp} за получаване на изходната променлива Q .

В системата FSSAM са реализирани 24 правила със съответните 24 тегла w_m за $m = 1, 2, \dots, 24$. Например шестото правило с тегло $w_m = 0,8$ е следното:

Правило 6: Ако *Възвращаемостта* е много висока и *Рискът* е неутрален и *q* е голямо, то *Q* е добро.

Изборът на теглата е направен като е използвано експертно мнение и така в системата са заложили началните стойности, показани в таблица 1.

В тази разработка генетичният алгоритъм търси стойности на индивидите *c*, при които се достига минимум на целевата функция:

$$F = (Q_1 - Q_2)^2 + (Q_1 - Q_3)^2 + (Q_2 - Q_3)^2,$$

където Q_1, Q_2, Q_3 са три стойности на изходната променлива Q , пресметнати през равни интервали от време. Мотивацията за избор на целевата функция е публикувана в [10] и [11].

Индивидите *c* на популацията са 24-мерни вектори:

$$c = (w_1; w_2; w_3; \dots; w_{23}; w_{24}).$$

IV. РЕЗУЛТАТИ

За целите на изследването са проведени редица тестове, като са променени стойностите на параметрите *nGen* (брой генерации), *nPop* (обем на популацията), *Pc* (вероятност за кръстосване), *Pm* (вероятност за мутация) на генетичния алгоритъм.

В таблица 1 са показани резултатите от четири от тестовете.

Таблица 1. Резултати от генетична разпита система при оптимизация на теглата на правилата

<i>nGen</i>	<i>nPop</i>	<i>Pc</i>	<i>Pm</i>	<i>w 1</i>	<i>w 2</i>	<i>w 3</i>	<i>w 4</i>	<i>w 5</i>	<i>w 6</i>	<i>w 7</i>
<i>начални стойности</i>				<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>0,8</i>	<i>0,8</i>	<i>0,8</i>
10	20	0,75	0,2	0,976 654	0,820 508	0,766 591	0,868 349	0,717 322	0,656 674	0,130 368
20	20	0,5	0,05	0,745 752	0,907 513	0,672 978	0,872 377	0,359 415	0,772 108	0,074 125
100	8	0,2	0,02	0,817 967	0,713 620	0,802 406	0,746 703	0,554 740	0,537 281	0,324 936
500	8	0,05	0,5	0,9614 73	0,8275 03	0,8546 06	0,8861 66	0,7373 83	0,4600 31	0,2446 58

w_8	w_9	w_{10}	w_{11}	w_{12}	w_{13}	w_{14}	w_{15}	w_{16}
0,8	0,8	0,8	0,7	0,7	0,7	0,7	1	1
0,3151 54	0,1140 78	0,8725 15	0,9635 61	0,8208 28	0,7697 32	0,8634 8	0,7732 51	0,7506 32
0,7664 36	0,0648 52	0,8437 93	0,8427 25	0,9013 02	0,3778 57	0,8727 2	0,9754 18	0,4104 03
0,9387 90	0,2843 16	0,7089 47	0,8967 06	0,7160 36	0,8006 659	0,7670 4	0,8543 74	0,2782 67
0,8172 48	0,5640 73	0,9900 88	0,6730 13	0,9475 49	0,8463 27	0,8616 7	0,8338 42	0,3603 23

w_{17}	w_{18}	w_{19}	w_{20}	w_{21}	w_{22}	w_{23}	w_{24}		$min F$
1	1	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8		
0,8266 24	0,6055 28	0,1140 72	0,2725 18	0,6303 60	0,7114 92	0,8629 63	0,8891 26		0,000 74098
0,5534 12	0,9816 41	0,0648 55	0,1437 89	0,7741 19	0,8643 29	0,6926 51	0,9051 24		0,000 63489
0,6929 99	0,8293 01	0,2843 19	0,2089 43	0,9249 36	0,8387 92	0,9061 75	0,7949 10		0,000 03211
0,8284 57	0,9392 15	0,5640 76	0,1900 88	0,8446 58	0,7172 43	0,9052 38	0,7675 41		0,000 00069

Получените резултати показват, че при такава архитектура на размитата система няма оптимално тегло със стойност 1, т.е. нито едно правило не е абсолютно важно. Значителна част от теглата w_m , за

$m = 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 21, 22, 23, 24$, имат стойности след оптимизацията близки до началните. Но има и правила, за които получените тегла са от различен порядък. Такива са:

Правило 6: Ако *Възвращаемостта* е много висока и *Рискът* е неутрален и q е голямо, то Q е добро;

Правило 7: Ако *Възвращаемостта* е висока и *Рискът* е малък и q е голямо, то Q е добро;

Правило 16: Ако *Възвращаемостта* е много ниска и *Рискът* е голям и q е малко, то Q е лошо;

Правило 20: Ако *Възвращаемостта* е много ниска и *Рискът* е неутрален и q е малко, то Q е донякъде лошо.

При условие, че следващите тестове покажат подобни резултати, то тези правила или ще бъдат изключени от базата с правила и така в нея ще има по-малък брой правила или те ще бъдат запазени, но теглата им ще бъдат променени.

Освен тези четири правила има и други две, за които резултатите са противоречиви:

Правило 9: Ако *Възвращаемостта* е много висока и *Рискът* е много малък и q е неутрално, то Q е добро;

Правило 19: Ако *Възвращаемостта* е много ниска и *Рискът* е много голям и q е малко, то Q е донякъде лошо.

За тези резултати са възможни две причини – или правилата противоречат на други правила от базата или се припокриват с други правила. За изясняване на първоизточника на тези резултати също са необходими допълнителни тестове и резултати.

V. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

GFSSAM е генетична размита система, базирана на правила и реализирана в средата MatLab. Основната цел при създаването на системата е намирането на оптимални стойности на параметрите на размитата система.

Хибридацията на генетичния алгоритъм и размитата система е успешна, защото независимо че оптималните тегла на няколко от правилата са от различен порядък с началните стойности, стойностите на целевата функция са достатъчно близки до абсолютния ѝ минимум 0.

Важен резултат от това изследване е използването на генетична размита система за оптимизиране на архитектурата на размитата система и по-специално броя и вида на размитите правила.

Литература:

- [1] Herrera, F., M. Lozano, E. Herrera-Viedma, J. Verdegay. Fuzzy tools to improve genetic algorithms. Proc. of the European Congress on Intelligent Techniques and Soft Computing, Aachen, Germany, 1994, pp. 1532-1539.
- [2] Георгиева П., Генетични размити системи, Полиграф, 2016.
- [3] Георгиева П., Изследване на модели на софт компютинг за управление в реално време, Академик Дринов, София, 2013.
- [4] Georgieva P. V., FSSAM: A Fuzzy Rule-Based System for Financial Decision Making in Real Time. - Handbook of Fuzzy Sets Comparison - Theory, Algorithms and Applications, Science Gate Publishing, 2016, pp. 121-148.
- [5] Jang R., Fuzzy inference systems. NJ: Prentice-Hall, 1997.
- [6] Georgieva P. V., Fuzzy Rule-based Systems for Decision-making. Engineering Sciences, BAS, Vol. LIII, 2016, No 1, pp. 5-16.
- [7] Zafari A., Developing a fuzzy inference system by using genetic algorithm and expert knowledge. Netherlands: Enschede, 2014.
- [8] Popchev, I., P. Georgieva, A Fuzzy Approach for Solving Multicriteria Investment Problems. –In: Iskander M. (eds) Innovative Techniques in Instruction Technology, E-learning, E-assessment, and Education. Springer Science+Business Media B.V., 2008, pp. 427-431.
- [9] Melin P., O. Castillo, E. Ramírez, „Analysis and Design of Intelligent Systems Using Soft Computing Techniques,“ Series: Advances in Soft Computing, Vol. 41, 2007
- [10] Georgieva P. V., I. Popchev, St. Stoyanov. A Multi-Step Procedure for Asset Allocation in Case of Limited Resources. – CIT BAS, Vol. 15, no. 3, 2015, pp. 41–51
- [11] Georgieva Penka V., Genetic Fuzzy System for Financial Management. CIT, BAS, Sofia 2018.
- [12] Georgieva P. V., Applying FSSAM for Currency Rates Forecasting. –In: Transactions on Machine Learning and Artificial Intelligence, Manchester, SSE UK, Vol. 4, 2016, no. 3, pp. 30-40